

Въ това врѣмя въ Іудеѣ царувалъ *Иродъ*. Той непроисходилъ отъ царско колѣно, и знаялъ отъ Іудейскы-ты законоучители, какво Мессія или Христось, за когото е казано, че ще бѣде царь Іудейскый, трѣбвало да ся роди въ Вилеємъ, па като чюль, че отхождатъ мѣдречи-ти на поклоненіе новорожденному царю, смѣтилъ ся отъ страхъ да не бы по врѣмя да отиѣме той царство-то му, та зато намислилъ да Го махне и зарѣчалъ на мѣдречи-ты да идѣтъ да му ся поклонятъ, па на врѣщаніе да му обадятъ, дѣ ся намира, та ужъ и той да иде да Му ся поклони.

Изъ Іерусалимъ звѣзда-та оправила влѣхвы-ты камъ Вилеємъ, гдѣто намѣрили Младенца Іисуса, та Му ся поклонили и принесли Му дарове: *злато, ливанъ и змирно*. Послѣ това Ангелъ имъ ся явилъ, та имъ обадилъ за лошето Иродово намѣреніе и заповѣдалъ имъ да ненаминувать при Ирода, нъ отъ другы пѣть да си идѣтъ.

Бѣгство Христово въ Египетъ и повръщаніе въ Израилскѣ-тѣ земѣ.

Царь Иродъ, като видѣлъ, че останѣлъ излѣганъ отъ